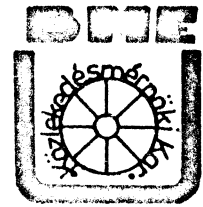

KÖZHIR

1978. IX. 26. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA VII. félv. 3. szám.

UTÓBNA

Elmúlt az almaszüret, újra egyetemre járunk. Nem árt azonban röviden visszatekintnünk a múltba; milyen tapasztalatokat nyerhettünk az idén az egy hét alatt. Tudom sokan ismerjük egy-egy tábor életét, de az egészet nagyon nehéz átlátni. A minap találkoztam Ember Péterrel, és feltettem neki néhány olyan kérdést, amely bennem, vagy másokban felmerült.

- Uj szerződést kötött a BME és a Szamosmenti Állami Tangazdaság. Milyen változást hozott a táborok életében, mennyiben javultak az ellátási viszonyok?
- Az ötéves keretszerződés alapján a gazdaság nagyméretű beruházásba kezdett, melyet csak jövő évben fejeznek be. Idén negyvenmillió forintot költöttek a szállások korszerűsítésére.
- Igen, ezt elmondták Szalkán is első este, de konkrétan mire költötték ezt a temérdek pénzt?
- Csengeren például 18 zuhanyrózsás fürdőt építettek kazánnal; Hodászon új épületszárnyat építettek, bővítették a tusolót is. Fehérgyarmaton is új fürdőrészt készült. És talán a legnagyobb beruházás: Mátészalkán felépült egy 325 fős szállás 6-8 ágyas szobákkal. Igaz, hogy a szabadidős részek / pl. társalgó/ még nem készültek el, de jövőre ez a probléma is megoldódik. Új ágyneműt, és pokrócokat vásároltak, és új villanyboylereket is. Igaz így is gyakran előfordult, hogy nem volt melegvíz, de ezen is igyekeznek javítani jövőre. Egyszóval sokat tett a gazdaság azért, hogy jó körülmények között lakhassunk egy hétig. Mátészalkán például erősítőt és hangfalakat is adtak.
- A munka során milyen eredmények születtek?
- Nagyon szép eredményeket ért el a legutóbbi turnus. Sok, jó minőségű almát szedtek le. Összehasonlításként néhány számadatot szeretnék bemutatni, ahol a számok egy főre jutó heti keresetet jelentenek:

	I	II	III
Mátészalka	242	384	Ké. 676,30 Ve. 567,70
Hodász	263	349	291,93
Fehérgyarmat	105	262	Ké. 249,70 Ve. 274,50
Csenger	163	132	264,40
Átlag	176	233	373
	100%	132%	211%

- Milyen volt a táborvezetőségek, és az állami gazdaság vezetőinek kapcsolata?
- Egyértelműen jó volt. A felmerülő vitás kérdéseket lehetőség szerint gyorsan megoldották / pl. 12 óra alatt szereztek hűtőgépeket/. Nem volt szembenállás. Munkaapcsolat alakult ki a szó igazi értelmében.
- Most egy kicsit személyesebb kérdést szeretnék feltenni. Mi a feladata egy kordinátornak az almaszüretben?
- A kordinátor az egész táborrendszert összefogja. Ténylegesen ő a BME képviselője, aki a gazdasággal tárgyalhat ilyen minőségben. Tulajdonképpen az egész megyében a mezőgazdasági munkát kellett irányítani, olyan kérdésekkel foglalkozni, amelyeket a táborvezetők saját hatáskörükön belül nem oldhattak meg. Ebbe a munkába minden belefér, és elmaradhatatlan tőle az esti, táborok közötti "körseta". Állandóan jártuk az almáskeretet, táborokat, hisz lényegében mi feleltünk a rendért, munkáért, szórakozásért.
- Néhányan megkérdezték tőlem, hogy az ötdévesek miért voltak szüretelni, holott a Népszabadság megírta: az ötdévesek kivételével minden egyetemista és főiskolás egyhetes mezőgazdasági munkán vesz részt? A minisztérium nem adott ki rendelkezést arra vonatkozóan, hogy ki menjen, és ki ne. Ezt rektori hatáskörbe utalták át. Ezért szedtek almát ötdéveseink is.
- Köszönöm a beszélgetést.

Mile Károly

Szavazás

Az ösztöndíjak elosztásában hibát követtünk el. Ez nemcsak a mi hibánk, hanem az érdekvédelmi reszortos lincé is. Ellén a vezetőképző tábortan tájékoztatót kaptunk, amely arra elég volt, / bár nem mindenki értette meg kellőképpen / hogy az ott jelenlevők az ösztöndíj-szavazást lebonyolíthassák. A megfelelő tájékoztatót az ÉDJB-vel kapcsolatban hiányolom. Nem jött el egyetlen egy olyan ember sem, aki ért hozzá, és átszegtett volna minket a problémákon. A kiegészítő tájékoztatót szeretném én is végighallgatni, hogy legközelebb semmiféle tévedés, vita ne legyen.

Pásztor Judit

Váratlan

Az elmúlt héten „váratlan” dolog történt a tankörünkkel. Azért „váratlan”, mert kb. négy éve tudtuk, hogy ismét részt kell vennünk az általános orvosi szűrővizsgálaton. Ennek pontos időpontját is megtudtuk, kerek fél nappal az esemény előtt. / Előző nap délután! / Megértettük azt is, hogy a vizsgálaton reggel 7-9 között, oktatási időn kívül, a szabadidőnkben kell résztvennünk. Egy apróság okozott csak problémát: miért kellett 8 után kb. fél órát várakoznunk a rendelő dolgozóinak „röpgyűlése” / - ezt ők nevezték így - / miatt??

Komócsin Zoltán
541. tk.

U. i. A Dékáni Hivatal hirdetőtábláin már megtekinthető a szűrővizsgálatok további beosztása.

Viva Cuba! Viva Festiváll!

— ÉLMÉNYEIM a VIT-en —

Írta: Benedek Mária nyelvtanár

E szavak még most is visszacsengnek azoknak a fülébe, akik 14 eseménydús napot tölthettek ebben a számukra távoli és csodás országban.

Számomra mindig emlékezetes marad ez a 14 nap, hiszen először jártam VIT-en és ezt kiegészítette Amerika első szocialista országa, Kuba, felejtetetlen népével és természeti szépségeivel.

Mint tudjátok 450 tagú magyar küldöttség utazott Havannába, s a VIT számunkra már itthon megkezdődött. / A továbbiakban a számoktól és adatoktól mindenkit megkímélek, hiszen erről a rádióból, TV-ből és a sajtóból már értesültetek. /

DEFEKT '78

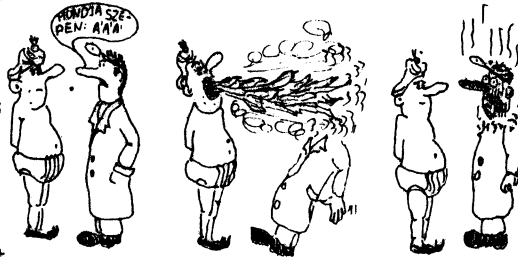
Ahogy viccesen egymásközt neveztük; a három napos DElegáció FELkészítő Központi Tanfolyamon politikai és gyakorlati tudnivalókkal láttak el bennünket. Egészségügyi témakör is szerepelt a napirendi pontok között, s így az „amőbiózistól” a „fekete özvegy” nevű pókig mindentől óvakodásra intettek bennünket. Azonban mint később kiderült, a felhalmozott rovar- és szunyogirtó készletek felhasználására nem került sor. Szállásunkat patikai tisztaságban tartották, és egyszer véletlenül mégis a VIT-irodára tévedt „fekete özvegy” is szomorú véget ért.

PERIHEGYTŐL a JOSÉ MARTI-ig

Es most egy pár szóval az utazásról. A delegáció három különgéppel utazott Havannába. Én az I-es számú gépen utaztam. Július 24-ről 25-re virradó éjjel 1-órakor szállt fel a Perihegyi repülőtérre. Az utazás időtartama kb. 16 óra, kétszeri leszállással. Az egyik SHANNON / Írország/, a másik pedig már trópusi vidék - a Bahama szigetek - pontosabban NASSAU volt. Sajnos a két órás tranzitidőből egy egész órát gépben kellett tölteni, mert nem engedtek kiszállni bennünket. Majd pilótánk és MALÉV kísérlőnk közbenjárásával megoldódott ez a probléma is. Végre megtornáztathattuk elzsibbadt tagjainkat a hosszú repülés után. S most már csak egy óra repülés következett, és gépünk / PanAm, Boeing 707 / július 25-én, helyi idő szerint déli 1/2

12-kor simán landolt Havannában, a „JOSÉ MARTI” repülőtéren. Izgatottan készülődtünk a kiszállásra; a fogadtatás és a levegő egyaránt forró volt / +50°C és 90% páratartalom/. Kicsit kapkodtuk a levegőt a légkondicionált gép után.

A hivatalos formások igen gyors elintézése után buszokba szálltunk, s elindultunk a szálláshely felé MARIANAQ kerületbe. Emlékezetes élmény az első közvetlen találkozás a kubai emberekkel, Havanna lakosságával. Amerre buszunk elhaladt feldíszített házak között, a teraszokon

mindenki bennünket köszöntött „VIVA HUNGRIA!” kiáltással, mi pedig lanthatatlan integettünk vissza és „VIVA CUBA! ,VIVA FESTIVAL!”-al válaszoltunk.

Nyíltszívű, lelkes és meleg fogadtatás volt ez. A városban valóban minden díszítve volt, amire ragasztani vagy amit dekorálni lehetett: fa, oszlop, kerítés, villanypózna, kapu erkély és így tovább. Az emberek őszinte öröme szinte elfelejtette velünk az utazás fáradalmait.

„ESCUELA NACIONAL de CUARDOS de DIRECCION de la ECONOMIA”

Szálláshelyünkre, a Gazdasági Vezetőképző Főiskolába érve ismételt ovációval fogadtott a kerület lakossága. Szállásunk nagyon szép helyen, kókus és vajpálmákkal, valamint különféle trópusi növényekkel telepített hatalmas park területén helyezkedett el. A főépületen kívül mindent megtalálhattunk: sportpályát, uszodát, szabadtéri színpadot s az éttermet. Volt itt fodrász, javítóműhely, posta, presszó; szóval minden, amire szükségünk lehetett.

Szobáinkra hamar rátaláltunk, az ajtókon mindenkinek már kinn volt a neve.

A háromszintes, négyszög alakú - közepén füves udvart övező - tornácós épületben a lányok négy ágyas, fürdőszobás; a fiúk kb. 20-30 ágyas szobákban nyertek elhelyezést. Szobáinknak üvegablaka nem volt, ez Kubában nem szokás, csak az előkelőbb légkondicionált villákban van. Szűnyogháló és zsalu védett az esetleg beszertelenkedni szándékozó nemkívánt jövevényektől. A meleg víz sem divat a fürdőszobákban, hiszen az ember örül a langyos víznek is. A házak tetejére víztartályokat építenek, melyekben a vizet a nap sugárai melegítik és az cirkulál a csövekben. A napi három-négyszeri zuhanyozás néha nem is volt elég a patakokban folyó izzadság ellen.

/folytatjuk/

INDOKLÁS ?

MM. u. 18.

A Diákjóléti Bizottság javaslatára az egy családtagra jutó havi jövedelemnek megfelelő kategóriánál eggyel magasabb, vagy eggyel alacsonyabb kategóriába sorolható a hallgató, ha a jövedelemigazolásban nem tükröződő körülmények alapján a család magasabb, vagy alacsonyabb életszínvonalára lehet alaposan következtetni.

A másodévfolyam ÉDJB gyűlésén nemcsak ennek megfelelő indokok hangzottak el. Példa egypár indok közül: Lakásépítési kölcsönt vettünk fel, száz forinttal túllépte a kategóriahatárt, egyébként különösebb indoka nincs. Az ilyen esetek valószínűleg a felsőbb évesek ÉDJB-jén is elhangzottak. A keretet túlhaladni nem szabad, s az ilyen kérések elfoglalják az esetleg indokoltabbak elől a helyet, azok elől, akik talán nem olyan jól fogalmaznak.

A tankörök a kategóriamódosítási kérelmeket az ösztöndíj szavazáson már megbeszélték. Milyen közösség az, amelyik az ilyen indokokat elfogdja? Remélem legközelebb nem fog ilyen nagy számban előfordulni indokolatlan kérelem.

Pásztor Judit

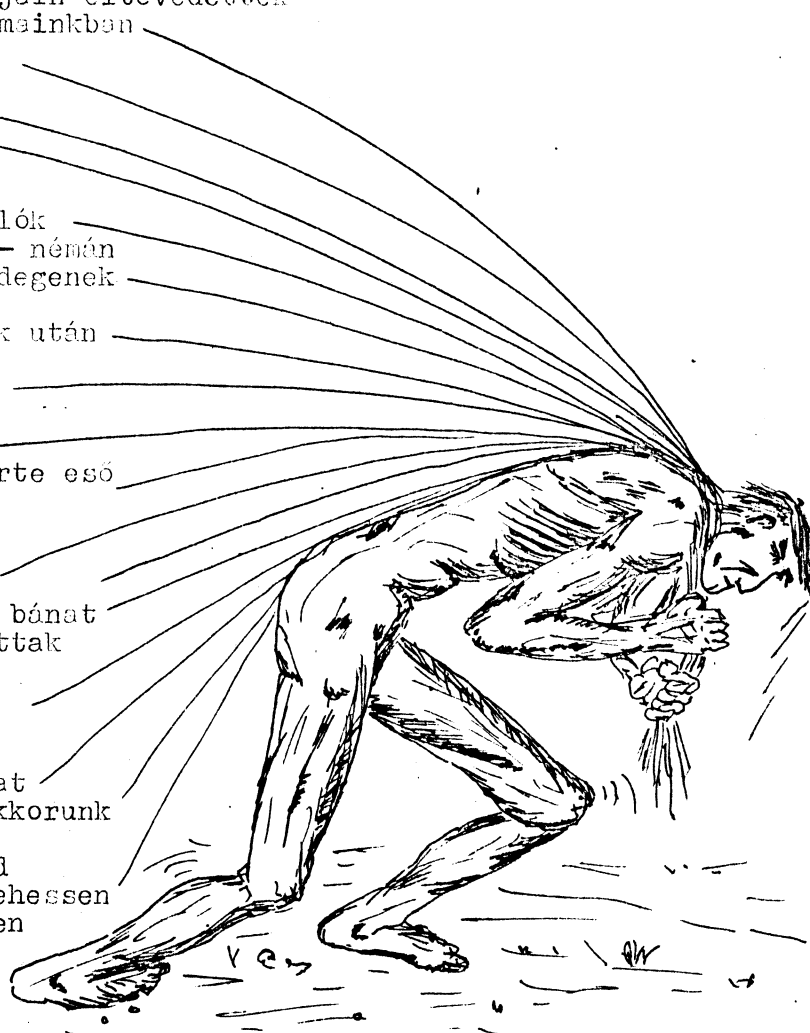

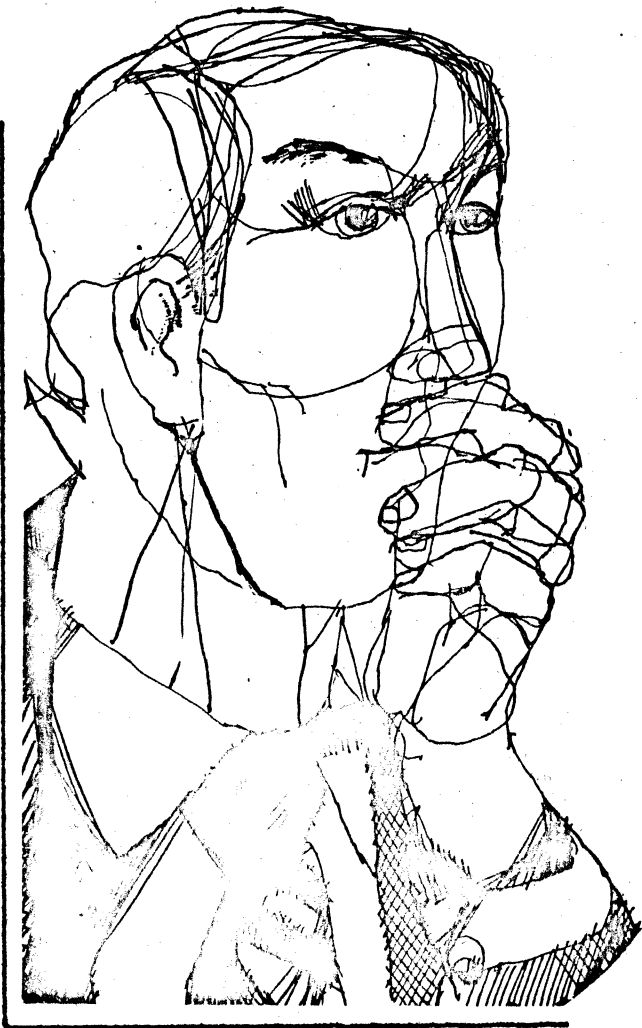
KULTURÁLIS MELLÉKLET

Hervay Gizella

JÖNNEK AZ IDEGENBE TÁNTORGÓK

jönnek az idegenbe tántorgók
akik meghalni sem térhettek haza
jönnek a késői képzeletben
hogy igazság tétessen a földnek
ahonnan lassan mindnyájan kivándoroltunk
jönnek a gyermekkor alagútjain eltévedettek
akik csontvázzá vészték álmainkban
jönnek az úton meglöpöttak
akik elvesztették
az utolsó hazai
lélegzetet is
jönnek a fénykép-küldők
az örökös reménykedők
a minden mondatba hazaindulók
otthonfelejtett szavakkal – némán
jönnek az idegen ruhában idegenek
a bányák mélyeiből
jönnek a visszhanggal maguk után
zuhog rájuk a hétfői eső
a keddi szerdai csütörtöki
a földalatti
a soha meg nem csillapodó
a mindig egyformán istenverte eső
a halálon innen és túl
a tengeren innen és túl
lemossa róluk a ruhát
az elmenekített emlékeket
zuhog rájuk a szaporaszemű bánat
jönnek az életükből kitudottak
a senkihez sem imádkozók
a káromkodni is elfeledők
az otthon elrongyolódott
törképével a zsebükben
jönnek benépesíteni a multat
hogy lakható legyen gyermekkorunk
haj jönnek televenynek
hogy süsse talpukat a föld
hogy szavunk nélkülük ne lehessen
tekintetünk ne menekülhessen
más háboruba idegenbe
más időbe más ég alá

Szemlér Ferenc

AZT IS

És azt is el kell mondani,
hogy amit le kell bontani,
lebontottuk...Es elsepertük
a törmeléket...Föltekertük
a szakadt huzalokat...Össze-
fontuk a gáz csonkjait messze
földeken át...Kutattuk, ástuk
a pincéket, hogy élve lássuk
a megmaradtakat...Hogy sirva
tegyük holtjainkat a sirba,
míg az élő nap és a holnap
tisztességet ad majd a voltoknak...
Mindezt ki kell kiáltani,
hogy meg tudhassuk váltani
magunkat...Es ami leverhet:
ledobjuk lelkünkéről a terhet...
Hogy helyrehozzuk mit goromba
óriás dühe döntött romba...
Hogy homlokunkat fölemeljük,
hogy szívünk még följebb emeljük
- mint ember, aki hatra-vakra
is nekivág...S nem hagyja abba!

Kalász Márton

ZSOLTÁR-TÖREDEK

Tehetetlenek, feleim,
sirba tevők -

nem sirba téve levénk-e erősek,
földdel egyenlővé, s annál is
mélyebb egyenlőségre téve
levénk alkalmassággal, vakságunkkal,
céljainkkal, lépten szünő
érvvel-
mérgeinkkel,
végségünkkel: héjba befértek

végre, végre -

tehetetlenségünkre, feleim,
vétekre, elevenjeim.

Az ember kiölhetetlen, kiölthatatlan vágya, reménye a túlélésre.
Még akkor is, ha az eszével tudja, hogy ez reménytelen.

Kaffai Sarolta

NEM NŐ TORONY

Semmi különbség - semmi, semmi:
magadnak hazudsz-é, vagy másnak.

Az altatókkal-alkohollal
hősiesen legyőzött éjek
még számonkérnek -
még rádtalálnak.

Kiméletlen a kérdés-hadtest:
nem terepszinü.
Se zöld, se szürke.
Égőfehér szíjsuhintással
léptet hátra: vakrémületbe.

Én nem faggatok többé senkit.
Mindig csak játszani szerettem.
Ujjaim hegyén parányokat
bohóckodtattam önfeledten:

tűrők, törtetők, hegyet mászók
kinek vallottak volna másnak?
Kinek vetkőztek volna, s másutt?
Hiszen még csak látni se bátor
aki pedig láthatna, s láthat.

Bételem már.

A hunyorgások
sokszorozzák csupán a rendet.
A törvényt, az egyformaságot.

Szegény unalmas kis bubáim,
ujszülött aggok, öreg ifjak,
s gyűlöletes közepszerűség
téged bár különös örömmel;
ma mindötöket eleresztlek.

Nézzétek el mókázó kedvem;
magamra hagyatkozom immár.
Boldogtalanul, mért tagadnám:
szánakozással telítetten

Mert nincs értelme így tovább.
Amíg a hó csak hóra hull.
S nem nő torony - ki fölmagasztosul.

CSOHÁNY KÁLMÁN: ADY VERSEK VI.

Falu Tamás
BETŰK SORSA

Betűkből szavakat,
szavakból mondatot,
mondatokból hosszú
nagy falat rakok.

Falakból ház épül,
házakból utcásor,
mindegyik utcában
velem találkozol.

SZERETTEM VOLNA ÉLNI

A világon ma folyton
történik valami,
mindjárt az iskolákban
lehet tanítani.

Napokat korokká tesz
sok világesemény...
Szerettem volna élni,
de csak történtem én.

JOBBÁGY KÁROLY: A KIS PIROS KALAP

Mint lengő láng a fák alatt,
egész olyan,
egész olyan
a drága kis piros kalap.

Ahogy a parkon áthalad
csak figyelem,
hogyan énelem
együtt tán az is lángra kap.

Pedig oly' apró, egy falat,
de épp elég,
hogyan tőle még
a Vár is égjen, a falak,

a háztetők, a hős alap
s a szép vidék,
mely tőle „szép”,
mert benne ő a hó, a Nap;

A drága, kis piros kalap.
Már jön felém...
s de jó, hogy én
alatta megtaláljalak.

Budapest, 1958. február 24.

Jobbágy Károly